

Fra LaRouche-bevægelsen 13. mrs. 2015: At låne fra Peter for at ihjelslå Poul ...

Den, der dør, har betalt al gæld 'Stormen', III, ii

Kontrasten kunne ikke være tydeligere mellem den måde, hvorpå de vestlige regeringer behandler Ukraine, versus den måde, hvorpå de behandler Grækenland. Denne politik er, mildt sagt, falsk, og har alvorlige konsekvenser inden for de aktuelle, mulige atomopgør.

Lad os kort undersøge Ukraine.

Ukraine

USA og vestlige institutioner såsom NATO har støttet den nazi-støttede Kiev-regering, der kom til magten ved et kup, og de har åbenlyst indrømmet deres finansielle, militære og diplomatiske støtte. Det amerikanske Senat har netop afsluttet en konkurrence om, hvem, der mest ivrigt kunne proklamere sin støtte til de ukrainske nazister, og den amerikanske forsvarsminister har netop annonceret 75 mio. dollar til at hjælpe og tilskynde de nazistiske bataljoner.

En af premierminister Poroshenkos toprådgivere har faktisk netop erklæret, at Ukraine har brug for færre af deres traditionelle folk, indkaldt til militærtjeneste, og flere **nazistiske frivillige**.

Dette samtidig med, at de **aktivt saboterer** gennemførelsen af Minsk-aftalerne.

Vesten gør ingen hemmelighed af den kendsgerning, at deres støtte til det ukrainske militær er direkte rettet mod Rusland, og der er nogle har påpeget, at de amerikanske sanktioner mod Rusland bare vil forene landet i opposition, samt bevirke, at mere radikale politiske elementer tager ordet.

* Dmitri Simes anslår en anden tone om Putin

Som om dette ikke var nok, så har IMF netop meddelt, at de vil give **Ukraines nazistiske kup-regering en bailout** (redningspakke) på 17,5 milliarder dollar.

Sammenlign dette med behandlingen af Grækenland.

Som vi **tidligere har rapporteret**, skylder Grækenland faktisk intet til internationale kreditorer, som medierne i bredt omfang påstår:

Det, som amerikanere har brug for at vide om Grækenland og dets »gæld«, er, at den nye, græske regering beder Den europæiske Union om at nedlukke en enorm, Wall Street/London-banksvindel og atter gøre økonomisk vækst mulig i Europa.

Hvis det ikke sker, vil det transatlantiske banksystems bankerot, der stadig forværres, afføde desperate konfrontationer med stormagterne Rusland og Kina, med truslen om verdenskrig.

Ikke alene forventer Vestens regeringer, især (katas)-Trojkaen, at Grækenland betaler denne svindelgæld, men de **nægter også at tilbyde Grækenland nogen hjælp**, mens de samtidig yder bailout til Ukraine, idet de regner med, at meget af Grækenlands snarligt forfaldne afdrag skal være med til at betale denne bailout til Ukraine.

Oprindelsen til det tilsyneladende paradoks mellem Vestens

håndtering af Ukraine vs. Deres behandling af Grækenland ligger hverken o Grækenland eller Ukraine, men har mere at gøre med London-Wall Streets transatlantiske systems bankerot som helhed. Som LaRouche gentog i sit webcast-budskab fredag, 6. marts:

»Det spørgsmål, som stilles af Rusland og mange andre nationer i dag, er, om europæerne og USA under Obama kan overleve deres egen tåbelighed, eller om deres handlinger vil føre til verdenskrig og muligheden for generel udslettelse. Dronning Elizabeth og hendes kredse billiger muligvis idéen om generel krig, men det gør jeg ikke.

Der er lykkeligvis en plads for Grækenland. De kan gå med i den anden klub. De kan blive en del af BRIKS-processen. En voksende del af verden bryder med de angloamerikanske interesser, og det inkluderer nu flertallet af nationerne i Syd- og Mellemamerika og Caribien. Det omfatter naturligvis også mange nationer i Sydøstasien, Sydasien, Mellemøsten og Afrika ...

Det, vi ser med konfrontationen med Grækenland, såvel som konfrontationen med Rusland, er et sidste, desperat forsøg på at bluffe. Faren består i, at der for enden af dette bluff er atomkrig. Udfordringen for de fleste amerikanere er, at de ikke kan fatte det vanvid, der er drivkraften bag denne politik med bluff og provokation. De kan ikke fatte, for det meste, at der findes nogen, der er villige til at risikere den selvmorderiske udslettelse af menneskeheden. Dette er vanvid ud over enhver forstand, og dog er det, hvad vi har med at gøre med hensyn til Obama, briterne og andre desperate kræfter.«

Resten af hr. LaRouches erklæring kan læses her, [Afslør EU's bluff og gå med i BRIKS-dynamikken.](#)

(Foto: Maidan)

Vi anmoder alle tænkende borgere om ikke alene at **underskrive appellen** om, at Europa og USA må gå med i BRIKS, men også om at donere et bidrag til at hjælpe os med at finansiere vores indsats.

JERES DONATIONER KAN VENDE TIDEVANDET!

**GIV ET BIDRAG TIL SCHILLER INSTITUTTET
NU**

Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

IMF giver bailout til Ukraines nazister

12. mrs. 2015 – Den internationale Valutafond (IMF) meddelte i går, at det havde godkendt en fireårig bailout-pakke på 17,5 mia. dollar til Ukraine, hvoraf den første bid på 5 mia. dollar omgående vil blive stillet til rådighed. De 17,5 mia. dollar er angiveligt en del af et større låne- og hjælpeprogram på 40 mia. dollar, hvis formål det er, som *Wall Street Journal* udtrykker det, at »holde landet oven vande«.

Ikke for at holde befolkningen i live – den vil blive

underkastet morderiske nedskæringsbetingelser – men for at give Ukraine mulighed for at fortsætte sin krig imod Rusland. Navnlig vil 1,5 mia. dollar af disse 5 mia. dollar til Ukraine blive aftvunget Grækenland i betaling af gæld, der »forfalder« på fredag og mandag (14. og 16. marts), Grækenland, der jo nægter at gå med i angrebet på Rusland.

Programmets anti-russiske drejning er tydelig. Som den ukrainske præsident Poroshenko ekstatisk tweetede,

»IMF's beslutning i dag beviser, at den civiliserede verden tror på og støtter Ukraine«,

Rapporterede *Journal* og tilføjede sin egen kommentar om, at mange økonomer og analytikere ser denne redningspakke som en del af en

»bredere politisk beslutning om at støtte den flyvefærdige, pro-vestlige regering i Kiev. USA og Europa forsøger at hjælpe den tidligere Sovjetrepublik til at forlade sit årtier lange politiske og økonomiske kredsløb omkring Kreml.«

David Lipton, nummer to i IMF-rangfølgen, understregede, at Ukraines krise

»byder sig som en chance for regeringen til at foretage et endeligt brud med fortiden«.

Den idé, at dette program vil »stabilisere« Ukraine, er ren fantasi. Programmets politik med betingelser (om nedskæringer, -red.), inkl. langt højere energitariffer, privatiseringer og afmontering af ethvert socialt sikkerhedsnet (er allerede i gang) vil skubbe de eksisterende, politiske spændinger til bristepunktet. Stort set alle kommentatorer påpeger de »enorme risici«, der er indbygget i programmet.

Indbygget i bailout-programmet er kravet om, at Ukraine også skal fremskaffe 15,4 mia. dollar i »besparelser« gennem forhandlinger med deres kreditorer, gældssanering eller et

decideret gældsmoratorium. *Reuters* hævder i dag, at »visse aktører« mener, en »hårklipping« af kreditorer på 70 % er en mulighed. Fredag vil finansminister og statsborger i USA, Natalie Jaresko, afholde en videokonference med kreditorer for at skitsere planer om forhandlinger med indehavere af statsgæld.

Iflg. aftalebetingelserne afhænger frigivelsen af den næste bid af finansieringspakken, der skal forfalde om tre måneder, af, at man banker en succesfuld gældssanering igennem med høj kreditordeltagelse, advarede David Lipton.

Sæt dette i kontrast i Trojka-fascisternes fremgangsmåde som svar på Grækenlands forslag om en gældssanering og nedskrivning af den græske gæld.

Foto: Gadesuppekøkken i Ukraine. Nedlæggelse af ethvert socialt sikkerhedsnet er allerede i gang, og vil blive yderligere forstærket som en af IMF's betingelser om nedskæringer. Som altid rammes de mest sårbare grupper, der ikke har noget alternativ til at klare sig selv, først, og hårdest.

**Den russiske udenrigsminister
Sergei Lavrov fremlægger EU's
og Kievs sabotage af**

Minskaftalerne

12. marts 2015 – Under en lang pressekonference med den spanske udenrigsminister Jose Manuel Garcia-Margallo den 10. marts, gav den russiske udenrigsminister en temmelig detaljeret briefing om den igangværende sabotage af Minskaftalerne, under hans besvarelse af spørgsmål.

For det første bemærkede han, at

»det ser ud, som om EU-bureaukratiet i Bruxelles med fuldt overlæg optrapper konfrontationen med Rusland og ofte forsøger at foregive, at der ikke sker fremskridt i opfyldelsen af de militære klausuler i Minskaftalerne. Dette forsinker gennemførelsen af de politiske klausuler og hindrer samtidig normaliseringen af relationerne mellem EU og Rusland, noget, som mange lande er fortalere for, inklusive Spanien.«

(udskrift fra det Russiske Udenrigsministerium)

For det andet bemærkede han, at Radaen (Det øverste Råd i Ukraine, det nationale parlament, -red.) har udstedt en erklæring, der siger, at det ikke vil samarbejde med repræsentanterne for republikkerne Donetsk og Lugansk om at afholde lokale valg – et spørgsmål, der er indeholdt i aftalen.

For det tredje har Kiev nægtet at overholde aftalen mht. at oprette underarbejdsgrupper inden for Kontaktgruppen omkring den forfatningsmæssige proces, humanitære og økonomiske spørgsmål, afholdelse af valg, osv.

Man kunne måske føje til Lavrovs liste den særlige erklæring fra Vladislav Deinego, repræsentant fra republikken Lugansk i Kontaktgruppen, der både har klaget over Kievs igangværende beskydning og også har bemærket, at Radaen kun har fire dage tilbage til at opfylde den deadline, der er afsat i Minskaftalerne, for at vedtage et dekret om at give Donbas

særstatus.

Lavrov sluttede sin diskussion som følger:

»Er vore vestlige kolleger ikke i stand til at se alt dette? Det er afgørende at gøre dem opmærksom på den kendsgerning, at den fulde gennemførelse af Minskaftalerne, som de kræver, faktisk bliver blokeret af Kievmyndighederne.

Jeg ved ikke, hvilke redskaber amerikanerne og europæerne har til at lægge pres på Kiev. De burde måske bruge deres foretrukne mekanisme – sanktioner – til at tvinge Kievmyndighederne til at levere, hvad de har indgået aftale om, og som alle vore vestlige kolleger kræver.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (t.h.) og hans spanske modpart, Jose Manuel Garcia-Margallo, ankommer til den fælles pressekonference den 10. marts.

Ukraine: Rådgiver til Poroshenko: Det, vi har brug for, er nazistiske frivillige

12. marts 2015 – Yuri Biryukov, en rådgiver til den ukrainske præsident Poroshenko og en højlydt fortæller for, at USA skal opruste Ukraine, fordømte tilstanden i det ukrainske militære rekrutteringssystem i en skvalder på Facebook tirsdag:

»Det aktuelle system for mobilisering er baseret på den

sovjetiske hærs system og principper, og fungerer overhovedet ikke i vores land. Alkoholikere og plattenslagere, narkomaner og idioter: de er alle rent formelt underkastet mobilisering, efter princippet: Vi tager, hvad vi kan få; kvaliteten er ikke vigtig»,

sagde Biryukov, rapporteret af Sputnik.

Han talte til fordel for »rekruttering på basis af frivillighed« og bemærkede, at han snart ville fremlægge en plan for Forsvarsministeriet og Generalstaben om skabelsen af flere eksperimentelle centre for rekruttering af frivillige, med afdelinger over hele landet.

Biryukov sagde, at de såkaldte frivillige bataljoner, der i øjeblikket er i aktion i det østlige Ukraine, har vist et »kvantitativt anderledes niveau af motivering, disciplin og støtte hos soldaterne for hinanden«. Sputnik bemærker korrekt, at disse »højt disciplinerede« soldater er neonazisterne, såsom Azov-, Aidar-, Donbas- og Dnepr-bataljonerne, der er organiseret og finansieret af oligarken Igor Kolomoysky, som har base i Dnepropetrovsk, og at disse bataljoner stolt bærer svastika-emblemet.

Foto: Medlemmer af Azov-bataljonen med eget flag, NATO-flag og Hagekors-flag!

Søndags - kolumneskriver **i**

Londonavisen Spectator: Det er NATO, der bygger Imperium, ikke Putin

12. marts 2015 – I en spalte i »Spectator« 7. marts skriver Peter Hitchens:

»To store landemagter står over for hinanden. En af disse magter, Rusland, har opgivet kontrollen over 700.000 kvadratmil af værdifuldt territorium. Den anden, Den europæiske Union, har vundet kontrol over 400.000 af disse kvadratmil. Hvilken af disse to magter er det, der udvider?

Der er 300.000 neutrale kvadratmil mellem dem, for det meste i Ukraine. Fra Moskvas standpunkt er dette allerede et alvorligt, uerstatteligt tab. Som Zbigniew Brzezinski, en af de mest snu af de gamle krigere fra den kolde krig, skrev tilbage i 1997, 'Ukraine er en geopolitisk akse, fordi dets blotte eksistens som et uafhængigt land er med til at transformere Rusland. Uden Ukraine ophører Rusland med at være et europæisk imperium.'

Dette formindskede Rusland føler denne spredning af EU og dets bevæbnede fløj, NATO, som et slag på en skade, der endnu ikke er helet op. I februar 2007, f.eks., spurgte Vladimir Putin surt, 'Hvem er denne udvidelse rettet imod?'

Jeg har aldrig hørt en klart svar på dette spørgsmål. USSR, som NATO blev grundlagt for at bekæmpe, udåndede i august 1991. Så hvad er NATO's formål nu? Hvorfor eksisterer det i det hele taget stadig? Der er intet indlysende behov for et fjendtligt system i Europa efter Sovjetunionen...«

www.spectator.co.uk/features/9459602/its-nato-thats-empire-building-not-putin/

Foto: 'Rapid Trident' militærøvelse i det vestlige Ukraine

40 % af tyskerne frygter krig mellem NATO og Rusland

12. mrs. 2015 – En meningsmåling udført af FORSA-instituttet for et RTL-fjernsynsprogram viste, at 40 % af de adspurgte tyskere sagde, at de frygtede, der ville udbryde en krig mellem NATO og Rusland, og at det er »en tid, hvor man skal være bange«. (Det ville måske være nyttigt også at udføre meningsmålinger blandt befolkningen i Polen eller De baltiske Lande, hvis ledende politikere offentligt fremprovokerer spændinger med Rusland.) Den polske premierminister Ewa Kopacz har netop advaret mod »naivitet« med hensyn til situationen i Ukraine og sagde, at »for første gang udgydes der blod for Den europæiske Union, for hensigten om at integrere ind i EU«, og at ukrainernes »suveræne afgørelse« om at blive en del af EU »må respekteres ... Samtidig må enhver, der ikke vil acceptere denne afgørelse, fordømmes«, (en hentydning til præsident Putin).

Pres og psykologisk krigsførelse udøves også mod Finland for at de skal opgive deres neutrale status og tilslutte sig NATO. Ulykkeligvis har Finlands premierminister Alexander Stubb sagt, at hans land »ikke længere udelukker medlemskab af NATO i de kommende år«, og at også den finske præsident har omtalt »denne mulighed«. I mellemtiden deltog tropper fra NATO-landene USA, U.K., Holland og Spanien i en militærparade i Narva, Estland.

Foto: Amerikanske soldater i pansrede mandskabsvogne deltager i parade i Narva, Estland, på landets uafhængighedsdag, 24. februar 2015.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier advarer mod at bevæbne Ukraine

12. mrs. 2015 – Dr. Frank-Walter Steinmeier, den tyske udenrigsminister, lagde ikke fingrene imellem, da han talte i dag på CSIS i Washington, hvor han advarede mod at bevæbne Ukraine og opfordrede til fortsat handling ad den »vanskelige vej«, som er diplomati, for at løse krisen der.

»Det er indlysende for mig, at dette ville udvide konflikten og flytte krisen til en ny fase, og ud over det punkt, hvor man ikke kan vende om«, advarede han. »Det, vi har brug for, er strategisk tålmodighed. Hvis vi insisterer på at løse denne krise omgående, sætter vi den måske tilbage. Som det så tit sker inden for diplomati, så kan en krise opstå på nogle få dage, men tager årtier at afslutte«, sagde han. »Vi må være bevidste om, at Rusland, i visse lande i Europa, rejser lange, historiske minder, som vi må forstå. Men Rusland vil altid være vores største nabo, og tysk udenrigspolitik kan kun arbejde i og gennem Europa.«

Senere under Spørgsmål & Svar, spurgte den svenske berserkøkonom Anders Aslund igen, hvorfor vi ikke burde forsyne Ukraine med våben.

»Vi har ikke, på noget tidspunkt i den senere historie, set, at militære løsninger har været en succes«, sagde

Steinmeier. »Vi må snarere tage begrænsning af tabene i betragtning. Blot fordi vejen er lang, betyder det ikke, at en anden vej vil være hurtigere«, sagde han.

»Hvis man forøger våbnene til Ukraine, vil Rusland simpelt hen forsyne separatisterne med flere våben, og styrkeforholdet vil være det samme, men på et højere niveau. Dette ville føre til en ny fase, der kunne komme ud af kontrol. Det kunne føre til en direkte konflikt mellem Rusland og Ukraine, og det ville ikke være til gavn for nogen, især ikke Ukraine«, advarede han. »Der har været nogle overtrædelser på vejen«, bemærkede Steinmeier, »men parterne er altid kommet tilbage til Minsk-aftalen som basis. Så længe, parterne forbliver inden for denne aftales parametre, bør vi forfølge forhandlingens vanskelige vej. Der er intet alternativ til denne arbejdskrævende proces«, sagde han.

Tidligere tyske kansler Schmidt: Ukraine-konflikten kunne blive til en 'varm krig'

12. mrs. 2015 – I et interview med *Bild Zeitung* advarede Helmut Schmidt om, at hvis Vesten ikke noterede sig Putins virkelige interesser, kunne konflikten i Ukraine eskalere »endda til en rigtig, varm krig«. Putin er mindre interesseret i Ukraine, Polen eller Litauen, sagde han, end han er i naboerne Kina, Pakistan og staterne i Centralasien. Ukraines fremtid er derfor »mindre vigtig« for Putin.

Rusland blev overrasket over og led under EU's udvidelse mod øst i en slags »det vilde Vesten-periode« under præsident Boris Jeltsin i begyndelsen af 1990'erne, sagde Schmidt og tilføjede, at russernes nuværende opførsel stadig er en respons på dette. Putin har genoprettet Ruslands internationale ry. »Vi er ikke forpligtet til at synes om Putins politik. Men vi må forstå den på baggrund af historien, og tage den alvorligt«, sagde Schmidt.

Foto: Tidl. tyske kansler Helmut Schmidt

Leder fra LaRouche-bevægelsen 12. marts 2015: Hvordan man standser imperiets korte lunte til atomkrig og finansiell nedsmeltning

Den dominerende, strategiske virkelighed for mere end halvdelen af menneskeheden er det fremvoksende, Nye Paradigme for udvikling, der er i færd med at tage form rundt om BRIKS og allierede nationer. Som Kinas Nationale Folkekongres nærmer sig sin afslutning, med sin kraftige 'win-win'-understregning af at dele den Nye Silkevejsdynamik med hele planeten, underskrev og lovbefæstede den russiske præsident Putin Ruslands deltagelse i BRIKS' Nye Udviklingsbank, den Hamilton-kreditinstitution, som Putin sagde

»vil blive en af de største, multilaterale, finansielle udviklingsinstitutioner i verden«.

Den Nye Udviklingsbank vil få sit første operationelle bestyrelsesmøde om en måned i Ufa, Rusland, der også vil blive åsted for det forestående BRIKS-topmøde i juli. Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) vil også mødes i Ufa i juli, og dens generalsekretær for 2015 har netop meddelt, at SCO forventes at vedtage et russisk, tiårigt forslag om at kombinere SCO-medlemmernes nationale økonomiske strategier med projektet for Det Økonomiske Silkevejsbælte.

Hvis man mener, at Det britiske Imperium muligvis er i panik over disse udviklinger, i modsætning til deres eget systems bankerot, har man ret. Zeus' moderne arvtagere er desperate for at standse BRIKS-processen med krig – selv atomkrig – med farvede revolutioner og lemlæstelse, og med fuldt optrappet finanskrig og disintegration. Og de har tændt den korte lunte på alle disse fronter.

Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at det, USA gør for at provokere russerne i Ukraine og De baltiske Lande, rent faktisk er en trussel om at starte en global krig. Det kommer til dels fra Obamas vilje, og det er i færd med at fremprovokere en krig, som vil ende med at blive termonuklear. Enhver idiot, der mener noget andet, burde indespærres, tilføjede LaRouche, for at forhindre ham i at starte en sådan krig. For en termonuklear krig i dag betyder den sandsynlige udslettelse af den menneskelige art, og kongresmedlemmer, der er gale nok til at støtte en sådan politik, burde tages i forvaring, var LaRouches forslag.

Med hensyn til den finanskrig, der føres mod Grækenland, så gentog LaRouche, at Grækenland *har* et alternativ til dette folkemord, og det er at gå til nabolandene, inkl. BRIKS, og skabe en rolle for sig selv, der er uafhængig af Den europæiske Union. Desuden, hvis Grækenland tvinges ud af EU, understregede LaRouche, vil de europæiske nationer selv vælte

som kegler som følge af deres egen dumhed. Hvis Grækenland tvinges ud, så vil hele det europæiske system gå bankerot, på én gang.

Kendsgerningen er, at de allerede er bankerot, forklarede Larouche, så alle deres trusler er et eneste, stort bluffnummer. Men hvis de forsøger at gennemføre det, vil de udløse et kollaps, der vil føre til udslettelsen af de europæiske økonomier, omgående. Så ECB's og EU's politik over for Grækenland, fortsatte LaRouche, er i virkeligheden klinisk sindssyg, fordi det vil bringe hele systemet til fald og føre til stigende dødsrater i hele området, inklusive Frankrig og Tyskland.

Det er vigtigt, at vi forklarer dette for verden, fortsatte han, fordi så mange ledende skikkelser lever i en fantasi, inklusive de aggressive fantasier hos den tyske finansminister Schäuble. Den politik, han promoverer, vil meget hurtigt bringe det hele til fald.

Løsningen er at annullere bankaktiviteternes spekulative karakter i dag i det transatlantiske system, og etablere en ny standard, en ny målestok for virkelig økonomisk værdi. Grundlaget for det er til stede, med det, som BRIKS og deres allierede er i færd med at opbygge.

Hvis dette underliggende økonomiske spørgsmål ikke løses, konkluderede LaRouche, så kunne det forårsage Tredje Verdenskrig. Vi bør ikke frygte systemets bankerot; det er allerede bankerot. Men vi må vende tilbage til en ny standard for værdi, hvor hyperinflationsskabende spekulative praksisser er bandlyste.

Tiden er allerede overskredet, hvor USA og Europa burde have tilsluttet sig flertallet af menneskeheden på fornuftens og udviklingens side, som Schiller Instituttets BRIKS-appel kræver det. Hvis Hamiltons Manhattan kan gøre det, kan du også.

Foto: Shanghai Samarbejdsorganisationen

Tale af en kinesisk diplomat i Danmark på EIR's og Schiller Instituttets diplomatisk seminar i København den 30. januar 2015

The following article was published in the March 20, 2015 issue of Executive Intelligence Review.
www.larouchepub.com/eiw

Download (PDF, Unknown)

**China's "Economic Belt along the Silk Road" and
"Maritime Silk Road of the 21st Century."**

Speech by a Chinese diplomat.

This speech was held at the EIR and Schiller Institute's diplomatic seminar in Copenhagen on January 30, 2015. The Russian Cultural Center was the venue for the seminar entitled, "Economic development, and cooperation among nations, or, economic collapse, war and terror? The New Silk

Road Becomes the World Land Bridge.” Mrs. Helga Zepp-LaRouche held the keynote speech [see <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>], and diplomats from two other BRICS countries, Mr. Alexey Kolesnikov from Russia, and Mr. Machiel Renier van Niekerk from South Africa [see EIR...], also gave speeches.

In 2013, President Xi Jinping of China called for joint development of an “Economic Belt along the Silk Road” and a “Maritime Silk Road of the 21st Century.” The “Belt” and the “Road” are two major initiatives that China has made to deepen reform, and open up and advance its neighborhood diplomacy. They have been written into the documents of the Third Plenum of the 18th CPC Central Committee, the Meeting on Neighborhood Diplomacy, and the Central Economic Work Conference, and have been enthusiastically received both at home and abroad.

1. The “Belt” and the “Road” initiatives are the continuation and development of the spirit of the ancient Silk Road.

Over 2000 years ago, the industrious and brave people on the Eurasian continent opened several trade routes connecting major civilizations across Asia, Europe and Africa. Together, they are referred to as the “Silk Road” by succeeding generations. Despite repeated strife and wars in Eurasia, traffic on the Silk Road never completely stopped. Such links of mutual emulation via the Silk Road made exchanges of goods, know how, people and ideas possible, promoted the economic, cultural and social progress in the various countries, facilitated dialogue and integration of different civilizations, and left behind brilliant pages in human history.

Moving into the 21st century, an era that is dominated by the themes of peace, development and cooperation, but continues to feature a complex international and regional landscape, the Silk Road has become all the more important and precious as a

symbol of peace, cooperation, openness, inclusiveness, mutual learning and resilience.

2. Working jointly for the “Belt” and the “Road” initiatives meets the trend of the times for regional cooperation.

Asia, known as the engine of global growth, and a key driver for world multi-polarization and economic globalization, plays a critical and increasing role in the shaping of the international landscape. Meanwhile, Asia faces multiple challenges, old and new, including mounting pressures to stay vibrant. The “Belt” and the “Road” initiatives linking the past with the present, and covering China and other countries, have a highly inclusive scope that bears witness to the history of great glory in Asia, provide an important source from which Asians draw confidence and pride for their history and cultures, and stand as a banner of Asian unity and commitment to cooperation.

Regional integration is an unavoidable phase towards economic globalization. The flourishing cooperation in Asia has boosted peace and development in the region. The “Belt” and the “Road” initiatives, by linking Central Asia, South Asia, Southeast Asia and West Asia, will contribute to greater connectivity and complementarity across the sub-regions, and help the establishment and improvement of Asia’s supply chain, industrial chain and value chain, thus bringing Pan-Asian and Eurasian regional cooperation to a new level.

The “Belt” and the “Road” initiatives foresee infrastructure development and systemic innovation, which is conducive to an improved business environment in relevant countries and the region as a whole, to an orderly and unimpeded flow of production factors and their improved distribution, to the development of landlocked countries and the remote areas of various countries, to lowering costs and trade and investment barriers, and to providing greater drive for reform and

opening-up in the various countries.

3. The “Belt” and the “Road” initiatives are for open and inclusive economic cooperation.

Both the “Belt” and the “Road” initiatives have been anchored on economic cooperation, and built on cultural and people-to-people exchanges. They foresee no interference in the internal affairs of the countries involved, nor do they seek to dominate the regional affairs or secure spheres of influence in the region.

The “Belt” and the “Road” initiatives look at ideas and suggestions for cooperation and development. They are not about building an entity or creating new mechanisms. The initiatives will rely on existing bilateral and multilateral mechanisms between China and other countries, and use existing platforms of regional cooperation that have proven effective. They will not overlap or compete with existing cooperation mechanisms of the Shanghai Cooperation Organization, the Eurasian Economic Community or ASEAN plus China. If anything, they will enrich and enliven those mechanisms. We should open our mind and heart for the various cooperation initiatives and mechanisms, take a more pragmatic approach, and make them more effective and mutually reinforcing.

The “Belt” and the “Road” initiatives foresee complete openness in geographical and country-specific reference. They may trace, but not be limited, to the past Silk Road, and all countries along the land and the maritime Silk Roads, as well as all friendly neighbors of China, can get involved. Central Asia, Russia, South Asia and Southeast Asia will be the priority direction. So will the Middle East and East Africa, since they are where the Belt and Road join. Countries in Europe, CIS and Africa may also be included in the long run. What is more, the initiatives, as they make progress in the future, may involve a lot more projects, countries or entities, which can only ensure their increasing openness.

4. The “Belt” and the “Road” initiatives feature “links” and focus on result-oriented and project-based cooperation, all aimed at bringing tangible benefits to the people in the region.

The first of the “five links” is policy. Countries can discuss strategies and policies on economic development and in the spirit of seeking common ground while shelving differences, harmonizing their positions through consultation, formulate corresponding plans and measures for cooperation, and give regional economic integration their policy and legal “green light”.

The second Link is road. We have a saying in China that goes “if you want to get rich, start by building roads.” There is need for China and its neighboring countries to improve their cross-border transportation infrastructure, put in place a transportation network linking Asia’s sub-regions and connecting Asia with Europe and Africa, and effectively address the existing inadequacies of connectivity and transportation in regions targeted by the project.

The third Link is trade. We should study issues of trade and investment facilitation while making proper arrangements accordingly, remove trade and investment barriers, promote economic circulation and improvement in the region, unleash still greater trade and investment potential of participating countries and make the regional cooperation “pie” still bigger.

The fourth Link is currency. We should promote greater trade settlement in local currencies and more currency swap schemes, strengthen bilateral and multilateral financial cooperation, set up financial arms for regional development, bring down transaction costs, enhance capacity to fend off financial risks through regional arrangements that make the region’s economy more competitive globally.

The fifth Link is people. Amity between peoples holds the key to sound relations between states. China and the neighboring countries need to shore up popular support for their state-to-state relations, promote inter-civilization dialogue, enhance exchanges, understanding and friendship among different peoples, especially those at the grassroots level.

Throughout this process, China will follow the right approach of upholding justice first and pursuing justice and interests simultaneously, providing developing countries and friendly neighbors with assistance as their abilities permit, and earnestly help them to achieve speedier growth. China will step up its input in the neighborhood, actively enhance connectivity there, explore the establishment of a regional infrastructure investment and financing platform, and strive to turn the neighboring land and sea areas into those of peace, friendship and harmony. Not only will China upgrade its own economy, it will go for an upgraded version of opening-up through such schemes as the "Belt" and the "Road" initiatives, and expand its mutually-beneficial cooperation with all countries, neighboring countries in particular.

Amerikansk kampbrigade med militærudstyr har kurs mod Baltikum

10. mrs. 2015 – Størstedelen af 3.000 tropper fra USA's 3. Infanteridivision, som er en kampbrigade med tungt udstyr, vil ankomme til De baltiske Lande Letland, Litauen og Estland i næste uge som en del af USA's »Operation Atlantic Resolve«. De vil deltage i en række militærøvelser i alle tre lande i en

periode på 90 dage, hvorefter de vil vende hjem, men deres udstyr vil forblive på stedet, iflg. USA's Forsvarsministerium. Faktisk ankom en skibsladning militærudstyr til havnen i Riga, Letland, i går, ledsaget af megen fanfare, som en »demonstration« af NATO's »enhed« over for russisk »aggression«. Det militære udstyr omfatter Abrams tanks, Bradley pansrede mandskabsvogne og Humvees. Leverancerne har til hensigt at »demonstrere den faste beslutning over for præsident Putin og Rusland om, at vi i fællesskab kan samle os«, sagde generalmajor John R. O'Connor, en højtplaceret logistisk officer for den amerikanske hær i Europa, til AFP og tilføjede, at udstyret ville forblive på stedet »så længe, som det er nødvendigt, for at afskrække russisk aggression«.

Mindst fem tanks og dusinvis af andre køretøjer fra denne ladning har kurs mod Litauen, rapporterer Sputnik News i dag, der citerer Baltic News Service. »Ved at sende tungt udstyr til øvelser i Litauen demonstrerer USA sin stærke forpligtelse over for at bidrage til at sikre Litauens og De baltiske Staters sikkerhed. Dette udstyr vil give litauiske tropper en mulighed for at lære, træne og blive klar til at handle inden for rammerne af forskellige former for allierede enheder – fra infanteri til tanks«, sagde den litauiske forsvarsminister.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede til troppeudstationeringerne under en pressekonference med sin spanske modpart, udenrigsminister José Manuel Garcia-Margallo: »Vi har bekræftet vort standpunkt, at militær opbygning tæt på vore grænser ikke bidrager til genoprettelsen af tillid i det euro-atlantiske område ... Vi er tvunget til at reagere på passende måde.«

Hvad man naturligvis ikke rapporterer i de vestlige medier er, at i det mindste nogle af de amerikanske tropper i De baltiske Lande vil befinde sig inden for rækkevidde af Iskander-missilbaser i den russiske enklave Kaliningrad, mellem Litauen og Polen. Iskander-missilet har en rækkevidde på op til 400 km

og kan medføre et udvalg af forskellige spræghoveder på 700-800 kg. Det er designet til ikke alene at være en trussel mod faste mål, men også mobile mål, såsom luftforsvarssystemer og troppekonzentrationer.

Foto: Flere end 120 stykker militært udstyr fra USA blev 9. marts 2015 losset i havnen i Riga, Letland.

Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom

10. marts 2015 – En rapport udfærdiget af den irske tænketank Social Justice Ireland for Caritas Europa om »Fattigdom og ulighed på fremmarch – Retfærdige sociale modeller nødvendige for en løsning!« finder, at nedskæringspolitikken i Den europæiske Union har bidraget til dybtgående, økonomisk afsavn, især for unge mennesker og andre sårbare grupper.

Henved 123 millioner EU-borgere – en ud af fire – er i risikozonen for fattigdom og social eksklusion – en stigning på 7 mio. i de seks år forud for 2013. Yderligere 8,4 mio. mennesker blev arbejdsløse i samme periode, og næsten en fjerdedel af økonomisk aktive unge mennesker i de 28 EU-lande er arbejdsløse. Unge mennesker udgør den største gruppe i EU, som er arbejdsløse, og som ikke føler noget incitament til at forsøge at finde arbejde.

Den tredje i rækken af lignende rapporter, sammenligner denne seneste rapport økonomiske indikatorer i alle 28 medlemslande,

og i syv især – Irland, Italien, Spanien, Portugal, Cypern, Grækenland og Rumænien. Alle undtagen Rumænien er med i euro-enhedsvalutazonen.

Rapporten fandt, at 7,3 mio. unge europæere (alder 15-24) klassificeredes som 'Not in Employment, Education or Training (NEET) (Ikke i beskæftigelse, under uddannelse eller i praktik) i 2013.

I Irland var 16,1 % af unge voksne (eller en af seks) klassificeret som NEETs, sammenlignet med et EU-gennemsnit på 13 %. Italien havde den højeste NEET-rate (22 %), efterfulgt af Bulgarien (21,6 %) og Grækenland (20,6 %). Desuden havde Grækenland, med 58,3 %, den højeste arbejdsløshedsrate i de 28 EU-lande i 2013 for unge under 25 år, efterfulgt af Spanien med 55,5 %. Irlands rate var 26,8 %, sammenlignet med et EU-gennemsnit på 23,4 %. Et lignende dramatisk billede fremkommer også mht. arbejdsløshed: næsten to tredjedele (62 %) af arbejdsløse mennesker i Irland var »langtidsarbejdsløse« i 2013, ikke langt bag efter Grækenland (70,9 %) og foran Italien (58,6 %) og Portugal (57,8 %). Dette tal er faldet i Irland i de seneste måneder, men den strukturelle arbejdsløshed er fortsat et problem.

»Dette niveau af unge mennesker, der ikke er under uddannelse, i arbejde eller praktik over hele Europa, er ekstremt bekymrende, især, når man tager langtidsvirkningerne af tidlig arbejdsløshed, i form af 'ar-dannelse', i betragtning. Den negative virkning på livstids-indtjeningen er mest udtalt for unge mennesker, der oplever perioder af arbejdsløshed«, erklærer rapporten.

Rapporten bekræfter de barske følger af arbejdsløshed, underbeskæftigelse og lave lønninger for børn under forsørgelse: Grækenland havde den anden-højeste rate for børnefattigdom i de 28 EU-lande (28,8 %), med Spanien og Italien lige i hælene (27,5 % og 24,8 %, hhv.). I Irland var tallet 18 % (for 2012), eller flere end et ud af seks børn.

»Ifølge UNICEF (2014) omfatter de lande, ud af 41 EU- og OECD-lande med den største stigning i børnefattigdom fra 2008 til 2012«, rangeret efter stigningsrate, Grækenland, Irland, Spanien og Italien (fremhævelse original). Rapporten viser også, at »utilstrækkelige sociale ydelser og nedskæringer og andre restriktioner siden krisen har haft en negativ virkning på børn i lande, der allerede har høje eller meget høje forekomster af børnefattigdom og social eksklusion – heriblandt Grækenland, Spanien, Italien og Rumænien«.

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

USA: »Det utænkelige: Mulig atomkrig med Rusland«

10. mrs. 2015 – Under denne titel samler underskriver af Schiller Instituttets BRIKS-appel, Stephen Lendman, flere advarsler fra de mentalt raske i løbet af de seneste måneder om, at verden befinder sig en hårsbredde fra »det utænkelige«. »Galninge, der kører tingene i Washington, gør alting muligt. Obama ser ud som Bush på steroider. Neokonservative inficerer hans regering og Kongressen« og tilføjer; atomkrig er mulig. »Forhåbentlig vil køligere, vestlige hjerner forhindre det. I modsat fald er alle væddemål aflyst.«

Rusland svarer ligefremt på forslag om EU hær

9. mrs. 2015 – Rusland responderede i dag hurtigt og bestemt på EU-kommissionsformand Jean-Claude Junckers forslag om at skabe en Fælles Europæisk Hær, fremsat 8. mrs.

I kommentarer til det tyske *Welt am Sonntag* hævdede Juncker, at »En fælles, europæisk hær ville give Rusland det klare indtryk, at vi er seriøse mht. at forsvare europæiske værdier« og erklærede yderligere, at dette ville besegle Europas skæbne. »Før troede jeg, at man ikke længere behøvede at retfærdiggøre Europa, men jeg har forstået, at der et behov for dette. Europa har mistet enormt meget ry; i udenrigspolitik tager man os ikke alt for alvorligt.«

Russere var slet ikke i tvivl om, hvilken slags »skæbne«, Juncker talte om. I kommentarer rapporteret af *TASS* erklærede førstevicemand for grupperingen fra partiet Forenet Rusland (det regerende parti i Rusland, -red.) i Statsdumaen, Frants Klintsevich, at »I atomvåbenalderen yder ekstra hære ikke yderligere sikkerhed. Men de kan helt sikkert spille en provokerende rolle« og tilføjede, »Man må antage, at en europæisk hær skal ses som en tilføjelse til NATO«. Som avisen beskrev, bemærkede Klintsevich, at »aldrig, selv under de mørkeste dage under den kolde krig, havde nogen vovet at komme med et sådant forslag«.

Junckers forslag blev hurtigt afvist af Storbritannien med Cameron, der erklærede, at det Konservative Parti »aldrig ville støtte« idéen, fordi »forsvar er et nationalt, ikke en EU-ansvar«. Talsmand for U.K. Independence Party (UKIP) Mike Hookem erklærede, at »En europæisk hær ville være en tragedie for U.K. Vi har alle set det totale rod, EU har skabt i økonomien; hvordan kan vi så meget som overveje at betrod dem dets forsvar?« I Tyskland sagde talskvinde for Die Linke

Christine Buchholz til Berlin-avisen *Tagesspiegel*, at »Junckers forslag helt klart er møntet på Rusland ... EU har brug for en fredelig udenrigspolitik og nedrustning«.

Det anti-russiske forslag fra Juncker (den tidligere premierminister af skatteparadiset Luxembourg) fik imidlertid hurtig støtte fra Tysklands forsvarsminister Ursula von der Leyen. Citeret af *London Financial Times*, gik Von der Leyen – der har helliget meget af sin karriere til denne idé – endnu videre og sagde, »Jeg tror, at Bundeswehr (de tyske, bevæbnede styrker) også, under visse betingelser, ville være parat til at lade enheder indgå under en anden nations kontrol. Denne sammenvævning af hære med udsigt til en dag at få en Europæisk Hær er, efter min mening, fremtiden«.

Foto: Frants Klintsevich

Fra LaRouche-bevægelsen 10. mrs. 2015: Nedtælling til krig, eller til BRIKS-alternativet

Afgørende begivenheder finder sted i hele Europa nu, i kampen mod nedtællingen til krig med Rusland og med det bankerotte eurosistem, der har kurs mod sammenbrud.

De store europæiske nationers regeringer har tydeligvis vendt sig, af frygt for en generel atomkrig, imod de vanvittige

USA/britiske/NATO-planer om at bevæbne Ukraine, De baltiske Lande og Polen for at kæmpe mod Rusland.

Men samtidig har chefen for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker fra Luxembourg, netop udstedt en opfordring om »en europæisk hær til at forsvare Europas værdier imod russisk aggression«. En leder af Vladimir Putins parti i Dumaen responderede omgående og med total klarhed: »I atomvåbenalderen yder ekstra hære ikke yderligere sikkerhed; men de kan helt sikkert spille en provokerende rolle.«

Lad briterne hævde, at de ikke vil deltage – de har ingen egne styrker tilbage at lade indgå i en sådan hær! Junckers selvmorderiske forslag går ikke desto mindre lige i den britiske-Obama-fælde, som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche definerede for flere uger siden:

Det er idéen om, at NATO kan gå hele vejen med at true med og fremprovokere en krig med Rusland og Kina for at stoppe BRIKS, og at denne atomkrig på en eller anden måde kan »begrænses« til ødelæggelsen af Eurasien og lade USA og UK »vinde«. Den russiske respons er på sin side også krystalklar: I atomvåbenalderen har krig ingen vindere eller overlevende nationer.

Så krigsprovokationerne, inklusive forsøget på at hænge Putin op for mordet på Boris Nemtsov, fortsætter.

Men samtidig finder vi stærkere og stærkere tendenser til at bryde ud af det bankerotte eurosistem over hele Europa, som vore europæiske aktivister diskuterede mandag via telefonkonference. Disse tendenser eksisterer nu i næsten alle lande, de er stærkere i f.eks. Italien end i Grækenland.

Den afgørende faktor i blot en minoritet af sådanne grupperinger, er at vende sig mod de BRIKS-allierede nationer som win-win-alternativet til både kollaps og krig. Dette ses netop blandt de ledere, der har underskrevet eller seriøst diskuteret Schiller Instituttets internationale appel om, at

USA og Europa skal følge BRIKS-kursen for forhindring af krig.

De meget stærke erklæringer om BRIKS-alternativet fra en spansk industriorienteret gruppe og fra Euro-Kina-Forum, samt gengivelsen af begge Lyndon LaRouches erklæringer om Nemtsov-mordet, er hovedindikatorer for, hvad der virkeligt fører an. Vækst og udvikling som alternativ til euroens bankerot for nationer som Grækenland eller Italien kommer kun til live, når de vender sig mod BRIKS.

Kina har i løbet af de seneste dage erklæret Det økonomiske Silkevejsbælte som fokus for hele deres udenrigspolitik. Landets udenrigsminister har også sat de højeste mål for økonomisk samarbejde med Rusland og Indien – som selv planlægger at tredoble vækstraten for sin atomenergisektor.

Amerikanske borgere er ikke tilskuere til denne kamp: Det er Obamas Hvide Hus og dets valkyrier som Victoria Nuland og Samantha Power, der kører fremstødet mod krig med Rusland, og sluttelig med Kina. Fjern Obama; så kan det direkte tilbud til USA fra Kinas præsident Xi om kooperativ kredit til verdensomspændende fremskridt inden for videnskab og infrastruktur blive accepteret og virkeliggjort.

**Lyndon LaRouche:
Referencepunktet for at**

forstå nutidens historie er Jeanne d'Arc, Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler

10. mrs. 2015 – Under diskussioner med kolleger i søndags understregede Lyndon LaRouche, at den eneste måde, hvorpå vores nutidige historie kan forstås og en politik for fremtiden kan fastlægges, er at begynde ved Jeanne d'Arc som referencepunkt, og den Renæssance, der, som respons på hendes helligelse til sandheden, blev skabt af Nicolaus Cusanus og hans efterfølger, Johannes Kepler.

Den amerikanske Revolution, Den amerikanske Forfatning og Hamiltons Amerikanske, økonomiske System er alle produkter af denne dybtgående transformation af det menneskelige liv, det menneskelige, mentale liv, der indledtes af Jeanne d'Arc.[1]

Den eneste måde, hvorpå verden kan reddes i dag, er ved at gå tilbage til denne Renæssance og fuldføre den mission, som Jeanne d'Arc påbegyndte.

Hvis man ikke forstår Keplers princip, ved man intet om, hvordan det menneskelige sind virker. Det er ikke et spørgsmål om at reformere det eksisterende system, eller erstatte noget inden for dette system; man må skabe noget nyt. Og for at gøre dette må man fuldstændigt gå tilbage til Keplers mentale grundlag.

Som Lyndon LaRouche erklærede lørdag, 7. marts, er der meget få mennesker i USA, der kender denne historie og dette princip.

I denne sammenhæng identificerede han det faktiske problem i Washington, D.C., og hvorfor de fleste kongresmedlemmer er så korrupte og feje.

»De fleste kongresmedlemmer har ingen viden om, hvad principperne er. De fleste kongresmedlemmer har ingen forståelse af, hvad menneskehedens mission er. De har ingen evne til at forså den mission, som de skal udføre. Man må rense ud, eller udrense det meste af Kongressen, hvis man vil redde USA, redde civilisationen. Jeanne d'Arcs eksempel er en af de mest gavnlige og effektive måder at formidle dette på.«

Som LaRouche fortsatte:

»Selve meningen med eksistensen af vores Forfatning er baseret på Jeanne d'Arc som præcedens. Det er Den amerikanske Forfatning! Det er den sande Forfatning for De forenede Stater. Og det er, hvad folk burde være mere opmærksomme på, og det haster. For de ved ikke, hvad meninger med det menneskelige liv er. De ved ikke, hvad formålet med det menneskelige liv er, med mindre de forstår det, der udgår fra historien om Jeanne d'Arc.«

Som LaRouche påpegede:

»En anden måde at sige det på; Jeanne d'Arc-historien, som ikke er Jeanne d'Arc-historien. Det er et bestemt øjeblik i historien, der har en fuldendelse. Det er Den amerikanske Revolution, faktisk, det er det samme.«

Tidligere havde LaRouche henvist til, at hendes rolle i historien var uafsluttet. Det er denne manglende afslutning, der må definere vores mission i dag.

Det er vores mission at fuldende det ufuldendte i Jeanne d'Arcs mission. Det er den mission, der, som LaRouche erklærede,

»implicit er givet os gennem sådanne eksempler som Jeanne d'Arc.«

Lyt også til: Webcast 9. marts:

LaRouchePACs Komite for Politisk Strategi diskuterer Jeanne d'Arcs fortsatte mission i vores politiske arbejde i denne, for verden så alvorlige tid ...

Se også:

Schiller Instituttets Specialrapport, juli 2013: [Helga Zepp-LaRouche: 'En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer'](#)

Nyhedsorientering, juli 2013: [Lyndon LaRouche: Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare](#)

LaRouchePAC: [Johannes Keplers 'Harmony of the World'](#)

LaRouchePAC: [Johannes Kepler's 'Astronomia Nova'](#)

[1] Se: 10. marts: »Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?«

Hvad er meningen med det menneskelige liv?

Hvad var Jeanne d'Arcs og

Nicolaus Cusanus' mission?

... For det er kun gennem erkendelsen af det oligarkiske princip som en virkelig, ond kraft, samt forpligtelsen til ikke at tillade dette at ske, at civilisationen er blevet reddet før, i fortiden, og som kan redde civilisationen nu, igen. Det eksempel, som hr. LaRouche har nævnt en del på det seneste, er forbindelsen mellem Jeanne d'Arc og Nicolaus Cusanus. Hr. LaRouche har understreget, at, på trods af drabet på Jeanne d'Arc for hendes fjenders hænder, så var det denne begivenhed, der i betydelig grad bidrog til udkrystalliseringen af det, vi nu kender som Den europæiske Renæssance, der fødtes ud af Nicolaus Cusanus' indsats.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Instituttets Ugeavis 11 – 2015:

**LaRouche til Grækenland:
Forlad euroen, Gå med i
BRICS!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

RADIO SCHILLER den 9. marts 2015: Grækenland bygger en bro til BRIKS /Schweiz, Danmark og finansverdenen

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon LaRouche til Grækenland: Afslør EU's bluff – Gå med i BRIKS

7. marts 2015 – Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche udstedte en erklæring i går, hvor han opfordrede den græske regering til at afsløre Den europæiske Unions bluff og ikke alene forlade Eurozonen, men også direkte koble sig til det fremvoksende, nye globale og økonomiske system, som BRIKS-nationerne er i færd med at opbygge.

LaRouches bemærkninger blev overleveret under det ugentlige,

internationale fredags-webcast i går på www.larouchepac.com af Jeffrey Steinberg, medlem af EIR's redaktion, som svar på det første spørgsmål til hr. LaRouche fra institutionelle kredse i Washington, D.C. Dette spørgsmål lød: »Hr. LaRouche, i betragtning af Eurozonens finansministres og Den europæiske Centralbanks handlinger er det tydeligt, at et opgør nærmer sig over, hvorvidt Grækenland vil forblive i den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) ... Hvad er Deres anbefalinger til den græske regering, og hvordan kan de møde disse presserende udfordringer? Tak.«

Steinberg videreformidlede hr. LaRouches svar som følger:

»Han sagde, at den virkelige bankerot er i Londons og Wall Streets transatlantiske system som helhed. Det spørgsmål, som stilles af Rusland og mange andre nationer i dag, er, om europæerne og USA under Obama kan overleve deres egen tåbelighed, eller om deres handlinger vil føre til verdenskrig og muligheden for generel udslettelse. Dronning Elizabeth og hendes kredse billiger muligvis idéen om generel krig, men det gør jeg ikke.

Der er lykkeligvis en plads for Grækenland. De kan gå med i den anden klub. De kan blive en del af BRIKS-processen. En voksende del af verden bryder med de angloamerikanske interesser, og det inkluderer nu flertallet af nationerne i Syd- og Mellemamerika og Caribien. Det omfatter naturligvis også mange nationer i Sydøstasien, Sydasiens, Mellemøsten og Afrika ...

For at sige det ligefremt, så bluffer ØMU i Grækenlands tilfælde. De forsøger at afpresse Grækenland. Dette er tåbeligt for Vesteuropa og USA. Grækenland har en unik og tæt relation til Rusland såvel som til Kina, og det er deres indgangsport til BRIKS-alternativet.

Det, vi ser med konfrontationen med Grækenland, såvel som konfrontationen med Rusland, er et sidste, desperat forsøg

på at bluffe. Faren består i, at der for enden af dette bluff er atomkrig. Udfordringen for de fleste amerikanere er, at de ikke kan fatte det vanvid, der er drivkraften bag denne politik med bluff og provokation. De kan ikke fatte, for det meste, at der findes nogen, der er villige til at risikere den selvmorderiske udslettelse af menneskeheden. Dette er vanvid ud over enhver forstand, og dog er det, hvad vi har med at gøre med hensyn til Obama, briterne og andre desperate kræfter.

Grækenland har en lang historie som en maritim magt. Det går helt tilbage til perioden efter, at Zeus blev dræbt. Grækenland har karakter af et maritimt land, og det er grundlaget for, at det kan blive en integreret del af BRIKS-paradigmet. Kina anser allerede Grækenland for at være Den nye Silkevejs hovedterminal i Middelhavet.

Det ser ud som om grækerne bliver tvunget til at forlade det europæiske system. Jeg siger, at det er i Grækenlands interesse at forlade det. Det europæiske system er håbløst bankerot. Det europæiske system er ved at disintegrere. Grækenland kan tage føringen i at bryde et system, der fra begyndelsen var råddent og destruktivt. Ved at forlade Eurozonen kan Grækenland afsløre bedrageriet. Det er sådan, man besejrer dem: afslør den kendsgerning, at de er en flok bankerotte bluffere og bedragere.

Deres system er i færd med at disintegrere, og det eneste, de har tilbage, er truslen om krig. Obama er det samme, en del af det samme, bankerotte system. Obamas bedrageri over for Rusland kan føre til ødelæggelsen af den menneskelige art. Hold dig til Obama, og du får en fribillet til udslettelse.«

Londonavisen The Economist udsteder en opfordring til atomvåben

7. marts 2015 – En lederartikel 7. marts i *The Economist*, det politiske magasin, som er flagskib for Det britiske Imperium, advarede om, at »Et kvart århundrede efter afslutningen af den kolde krig konfronteres verden med en voksende trussel om en nuklear konflikt«. Hvad er kilden til denne fare, iflg. *Economist*? Jamen, præsident Putin af Rusland, selvfølgelig – og i anden ombæring, Kina.

Dette er i sandhed et tilfælde af 'gryden, der kalder kedlen for sort', i betragtning af det provokerende fremstød for en militær konfrontation med Rusland og Kina, som USA og NATO har lanceret.

»Rusland er begyndt at bruge atomtrusler som et offensivt våben i sin intimidierungsstrategi«, lyver *Economist*. »Dets militærøvelser iscenesætter rutinemæssigt attrap-atomangreb på sådanne hovedstæder som Warszawa og Stockholm. Hr. Putins taler indeholder tilslørede atomtrusler. Dmitri Kiselev, et af Kremles talerør, har med fryd erklæret, at russiske atomstyrker kunne forvandle Amerika til 'radioaktiv aske'«. (Kiselev er generaldirektør for Rossiya Segodnya agenturet, der omfatter Sputnik og RIA Novosti).

Economist fremfører dernæst, at Putins villighed til at

lancere atomkrig demonstreres af [mordet på Nemtsov](#), som Obamaregeringen og vestlige medier generelt på utroværdig vis har forsøgt at lægge foran Putin dør.

»Kun retorik, kan man måske sige. Men mordet på Boris Nemtsov, en oppositionsleder, på Kremls dørtrin den 27. februar var blot det seneste tegn på, at hr. Putins Rusland har kurs mod en geopolitisk udørk. Harmfuld, nationalistisk og voldelig ønsker han at omskrive de vestlige normer, der understøtter status quo. Først i Georgien, og nu i Ukraine, har Rusland vist, at det vil gå helt til yderligheder for at hævde sin kontrol over sine naboer og overbevise Vesten om, at intervention er formålsløs. Selv om hr. Putin skulle bluffe om atomvåben (og det er der ingen grund til at tro, at han gør), så kunne enhver nationalistisk leder, der efterfølger ham, være endnu farligere.«

Men glem ikke Kina, tilføjer *Economist*. »Kina udgør en mere fjern fare, men en fare, der ikke kan ignoreres ... Udvidelse af atomvåben har til formål at give Kina en chance for at gengælde ved hjælp af et 'sekundært angreb'.«

Lederartiklen konkluderer, at det er nødvendigt at tage ubehagelige muligheder i betragtning: »Det afgørende første skridt i at konfrontere den voksende atomtrussel er at stirre den lige i ansigtet.«

Spansk økonom opfordrer

Grækenland til at forlade euroen

7. marts 2015 – José Francisco Bellod Redondo, en økonomiprofessor ved Cartagenas Polytekniske Universitet, Spanien, og tidligere direktør for budgetdepartementet i Murcia's regionale forsamling, skrev en artikel, der indtrængende opfordrede den græske regering til at træde ud af euroen og »genvinde monetær suverænitet ... hvilket vil sige muligheden for at reaktivere kredit«.

Spanien konfronteres med økonomiske vilkår i lighed med Grækenlands under euroen, og i tidligere artikler havde Bellod faktisk opfordret Spanien til også at træde ud af euroen.

»Lad os være ærlige«, skriver han. »Så længe Grækenland forbliver i euroen, betyder det, ikke at adlyde Trojkaen, at man løber en risiko for at blive straffet med at blive afskåret fra likviditet til den offentlige og finansielle sektor ... At forblive i euroen betyder at acceptere, at tømmerne forbliver i Trojkaens hænder: enhver afvigelse fra den neoliberale vej, de har anvist, kan føre til en insolvenskrise med katastrofale konsekvenser ... Prisen for denne irrationelle kult omkring euroen er allerede åbenlys: mere arbejdsløshed, mere fattigdom og mere fortvivlelse for det græske folk.«

Bellod siger dernæst, at det er lettere at træde ud af euroen, end de fleste mennesker tror – selv om han mangler at påpege nøgleelementet, som er at gå over til det alternative finanssystem, der er ved at blive skabt af BRIKS.

»Syriza-regeringen (i Grækenland) bør overveje en lovmæssigt reguleret udtræden af euroen som en mulighed ... [for] at genvinde monetær suverænitet, hvilket ikke er et spørgsmål om nostalgisk nationalisme: Det betyder muligheden for at

reaktivere kredit ... At have sin egen valuta betyder muligheden for at fremme kredit, vækst og beskæftigelse.«

Foto: José Francisco Bellod Redondo

EIR: Kina og Rusland søger at genoplive ånden fra FN's grundlæggelse

Søndag, den 1. marts 2015 – FN's Sikkerhedsråd trådte sammen til et særligt møde den 23. februar på foranledning af dets kinesiske formand for at diskutere »Bevarelse af international fred og sikkerhed: Genbekræft en stærk forpligtelse over for formålene i FN's Charter«. ... Disse formål, som for en stor del udformedes efter den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts vision, og som første gang erklæredes i Det atlantiske Charter af 1942 (se bilag), defineres som følger i FN's Charter:

Download (PDF, Unknown)

Tysk regering prøver at hævde, London gælds aftale fra 1953 ikke havde nogen indvirkning

6. mrs. 2015 – Som svar på en forespørgsel fra Forbundsdaysgruppen Die Linke bekræftede den tyske finansminister, at Grækenland siden 2010 havde betalt Tyskland €360 mio. i renter alene for »hjælpe lånene«. Tilsyneladende klar over, at denne periode er ovre med den nye regering i Athen, er Ministeriets prognose, at Grækenlands årlige betalinger vil falde til blot €20 mio. Ministeriets erklæring viser i de fremstillede tal, erklærede medlem af Forbundsdagen Andrej Hunko (Die Linke), at »Trojkaens politik har igangsat en nedadgående spiral med faldende indkomster, faldende forbrug, indskrænkning af økonomien, stigende arbejdsløshed, faldende skatteindkomster og voksende gæld«. Den såkaldte »hjælp til Grækenland« er en total fiasko, sagde Hunko.

I sin besvarelse af et bestemt spørgsmål i forespørgslen fra Linke-gruppen om London-gælds aftalen fra 1953, erklærer Ministeriet, alt det var før Eurogruppen og EMS, osv., eksisterede, og at man derfor ikke kunne drage nogen konklusioner mht., hvordan en ny gældskonference ville virke i Grækenland. Ministeriet hævdede endda, at det var umuligt at konkludere, at den tyske økonomi ikke ville have udviklet sig i 1950'erne sådan, som den gjorde, hvis der ikke havde været en London-gælds aftale.

Dette er et tilfælde af skandaløs inkompetence: Tysklands gamle gæld blev trods alt reduceret med 50 % i afskrivningen i 1953.

Foto: Genbrugsanlæg i Hamburg for mursten, reddet ud af ruinerne, i 1950, før virkningen af London-gældsaftalen (1953).

Græske ministre til Kina for at forberede premierministerens besøg; vice-PM Dragasakis angriber ECB's udelukkelse af Grækenland

6. mrs. 2015 – Den græske udenrigsminister Nikos Kotzias og vicepremierminister Yannis Dragasakis skal, iflg. rapporter, besøge Beijing i de kommende dage for at forberede jorden for premierminister Alexis Tsipras' besøg, sandsynligvis i maj. Det er en stor delegation, der skal sendes af sted for at arrangere en regeringschefs besøg. Under forudsætning af, at de tager af sted, vil de diskutere meget mere end blot protokollen for Tsipras' besøg.

I mellemtiden kom Dragasakis med en erklæring, hvor han angriber ECB-præsident Mario Draghi for dennes beslutning om fortsat at ekskludere græske banker fra normale likviditetsoperationer. Han sagde på ANT1's centrale nyhedsudsendelse, at Eurogruppens aftale fra 20. feb. »ikke helt reflekteres i ECB's beslutninger«. Dragasakis bemærkede, at ECB for nylig havde efterspurgt en aftale, hvilket man opnåede den 20. feb.; men ECB synes ikke at tage Eurogruppeaftalen i betragtning i sin beslutningstagning. Han sagde, at

mødet i Eurogruppen den 9. marts vil signalere, hvor tingene rent faktisk står. Aftalen fra 20. feb. er, iflg. Dragasakis, »grundlaget for at komme videre«, men han advarede om, at der var nogle, der hellere så Grækenland vende tilbage til æraen for bailout-memorandaet. På en forespørgsel om muligheden for, og rygter om, en tredje bailout, svarede Dragasakis, »tak for solidariteten, men det er aldrig blevet drøftet«.

Den græske premierminister Alexis Tsipras gik et skridt videre. I et interview med Tysklands *Der Spiegel*, som offentliggøres 7. mrs., sagde han, at ECB har »lagt en løkke om Grækenlands hals« gennem sin beslutning om ikke at genoprette Grækenlands banklikviditet.

Foto: Yannis Drakasakis, t.v., og Alexis Tsipras, t.h.